

התורה מכל כיון כדביתא כדביתא דמי מ"ב: התיום והבוסר וכו'. ע"כ
 (דף ל"ג) כדביתא ההרוב כדביתא פסול ויש לחתום אף התיום ההרוב והבוסר כ"ע
 וטל והחיים מכשירין. ופסק רבינו מה"ק שאם פסול התיום והכחמים שמתערין אחרון
 הבוסר. אבל זו נחמה להם לא להרוב רבינו פסול אחרון כדור וחלי ספק על מ"ב עשאו
 כמין כדביתא פסול. ופי' מלה א"ל. כדבור
 פסול פסול עגול מכל דר כדבור. חיים עמי
 אחרון שדבוקין זה בזה. בוסר שלא עבר
 נשלו: מקום שהתערבין וכו'. נחמתי (דף
 ל"ד) אחרון הטוב פסול והקפו והפ' מיה
 כתיב כד דומה לטוב פסול והקפו רבא ל"ק
 לא לן וכו' לכו. ובהלכות פירש לכוני ארץ ישראל
 פסול פסול וכו' כתיב הדומה לטובי שהו
 פסול. וזכתי בכל סתהרונים שהם טמאים
 הסמוי כזה והטובי דבריה שהו דומה לטוב
 כתי פסול וכן מובא בדברי רבינו ועיקר:
 ע"כ בל פלו וכו'. ע"כ (דף ל"ג) ר' הניח
 משל בלגהרוב ועיקר דם בלגהרוב שהו
 פולחן חיים מוריס יא' ידי מנהר והקפו והפ' מהו
 חק מתיחם נקד הכר כל שהו פסול והרוב
 ל"ק מהתיחם ב"ש רלשון ר' הניח ב"ש
 שני. ובהלכות וכן הלהט מכלן למדו הנהגות
 לל הסמוי מהה מוחין סקן בדברי כתי
 מקץ שמוין לך מוס גדול מוס חלל הפסולין
 עמהם שיעוריהו ר"ל דמכחה שיעוריהו חין
 יולתן כן הפסול כתי זה מוסק. ויש מתיחין
 למכל עוד שמי גזול ויבש וכן כדור כהנהגה

כשר. ייתחום [ב] והבוסר כשר. מקום שהתערבין
 שלהם כעין שהרות מנטיה שרין. ואם היו שחורים
 ביותר כאדם [ג] כושי הרי זה
 פסול בכל מקום: ז' *כל אלו
 שאמרנו שהם "פסולין מפני מומין
 שבארנו או מפני גזל [ק] וגניבה
 ביום טוב ראשון בלבד אבל ביום
 טוב שני עם שאר הימים הכל כשר.

הפסולות שהוא משום עבודת כוכבים או מפני שאותו
 אחרון אסור באבילה ביום טוב ראשון בין בשאר ימים פסול: ז' אין אדם יוצא ביום
 טוב ראשון של הנ בלולבו של יחבירו שישאלנו ממנו עד שיתנו לו במתנה. נתנו לו
 על מנת להחזירו [ג] הרי זה יוצא בו ידי חובתו ומחזירו. שמתנה על מנת להחזיר
 שמה מתנה. ואם לא החזירו לא יצא שנמצא כגזל. ואין נותנין אותו לקמן [ה] שהקמן
 קונה ואינו מקנה לאחרים מן התורה ונמצא שאם החזירו לו אינו חוזר. ואחד הלובב

א הטור סקן כן וכו' פסול כל התיום וכו'. ב טור ס' מנה וע"כ פ"ב ע"כ:

הוא כשר השיעור כלן פסולין כתי כדביתא פסול כדביתא רבינו:
 שן כשרי השיעור כלן פסולין כתי כדביתא פסול כדביתא רבינו:
 שן כשרי השיעור כלן פסולין כתי כדביתא פסול כדביתא רבינו:
 שן כשרי השיעור כלן פסולין כתי כדביתא פסול כדביתא רבינו:

אין אדם וכו'. משנה (דף מ"ב) חין אדם יוצא ביום טוב ראשון בלולבו של יחבירו שישאלנו ממנו עד שיתנו לו במתנה. נתנו לו על מנת להחזירו לא יצא שנמצא כגזל. ואין נותנין אותו לקמן [ה] שהקמן קונה ואינו מקנה לאחרים מן התורה ונמצא שאם החזירו לו אינו חוזר. ואחד הלובב

לחם משנה

הוא כשר השיעור כלן פסולין כתי כדביתא פסול כדביתא רבינו:
 שן כשרי השיעור כלן פסולין כתי כדביתא פסול כדביתא רבינו:
 שן כשרי השיעור כלן פסולין כתי כדביתא פסול כדביתא רבינו:
 שן כשרי השיעור כלן פסולין כתי כדביתא פסול כדביתא רבינו:

הוא כשר השיעור כלן פסולין כתי כדביתא פסול כדביתא רבינו:
 שן כשרי השיעור כלן פסולין כתי כדביתא פסול כדביתא רבינו:
 שן כשרי השיעור כלן פסולין כתי כדביתא פסול כדביתא רבינו:
 שן כשרי השיעור כלן פסולין כתי כדביתא פסול כדביתא רבינו:

הנהגות מייסוביות

הנהגות מייסוביות
 הנהגות מייסוביות
 הנהגות מייסוביות
 הנהגות מייסוביות

מ כל אלו שאמרנו וכו'. י"ל על דין זה מה שהקשה הגמרא ברה"ט לולב הגזול (דף
 כ"ט) קא פסוק והי ל"ב ב"ש רלשון וכו' ב"ש שמי דמשעת דבספתא כל
 הכפולין ברה"ט פסולין ככל הימים. י"ל דודאי כתי ב"ד אכל כיון דאחר ל' יתקם בר המתי
 לא עמי אלא ב"ש רלשון ופסקין רב חכי לתיביה מתיילת להמתיק דדוקא ברה"ט פסולים
 ולא בשאר ימים ומתוך דברי ברה"ט פסק זה

ימנהר מ"ב. ובהך כ"ב שכל הפסולין עמי
 שאין חוק ופי שהם חסרי השיעור כשר
 שפסולין ברה"ט פסולין כשי. ומתוך חוק דבר
 פסול הוא אכל בשעה הסוסי השיעור לר"ך לי
 תלמוד מין לו. וממ"ם רבינו אכל ב"ש שמי
 עם שאר הימים נראה שהוא מוכר ד"ש שמי
 דמי בשאר הימים ופסולת מוסם דקיימין
 נקיפותה דירחא:
 ואין טהיין וכו'. ונמ"ץ דמ"ה להחזיר
 יכתיב ויחליה אפי"ב קויה דק"ל כל
 חמלי

השנת הראב"ד
 יכל אלו שאמרנו וכו'. א"ל
 חין כל מוריס כגזל ויבש שאין
 פסולים משום כדור אלא גזל
 פ"א מהו כהלא עניניה יבש
 מפי שהו כתי, ביוצמתי:

הוא כשר השיעור כלן פסולין כתי כדביתא פסול כדביתא רבינו:
 שן כשרי השיעור כלן פסולין כתי כדביתא פסול כדביתא רבינו:
 שן כשרי השיעור כלן פסולין כתי כדביתא פסול כדביתא רבינו:
 שן כשרי השיעור כלן פסולין כתי כדביתא פסול כדביתא רבינו:

שוחטין

משה למלך
 משה למלך
 משה למלך
 משה למלך

מגדל עז

מגדל עז
 מגדל עז
 מגדל עז
 מגדל עז

